

1-9, κήρυγμα: Ο λαός του Θεού, οι Εβραίοι επειδή δεν δέχτηκαν τον Υιόν και Λόγον του Θεού θα πανε στην άκρη και την θέσι τους θα πάρουν οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, τα μέλη της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας.

Οι Ισραηλίτες περίμεναν (και ακόμη περιμένουν) έναν επίγειο Βασιλιά, έναν Στρατηγό να τους ελευθερώσει από τους δυνάστες τους. Εάν διαβάσουμε την Παλαιά Διαθήκη μόνο με βάση την λογική, θα δώσουμε κάποιο δίκιο στους Εβραίους ή τουλάχιστον θα καταλάβουμε γιατί έκαναν λάθος και δεν αναγνώρισαν στο πρόσωπο του Χριστού τον αληθινό Θεό.

Όμως, από την στιγμή που έβλεπαν τον Χριστό να κάνει θαύματα, να είναι η ζωή του αγία, να είναι αναμάρτητος, να λέει τα λόγια του Θεού, να συμπληρώνει και να εκπληρώνει τον Νόμο και τους Προφητες, να ανασταίνεται στο τέλος από τους νεκρούς, έπρεπε να δουν πιο πνευματικά τα πράγματα, να μετανοήσουν, να αλλάξουν τον τρόπο που περίμεναν τον Μεσσία που τους υποσχέθηκε ο Θεός και να γίνουν όλοι τους μέλη της Εκκλησίας. Άλλωστε ο Ησαΐας (από τον 8^ο π.Χ. αι.) παρουσιάζει τον Μεσσία, σαν να ήταν μπροστά του ο Χριστός, ο Ιησους, ο Υιός της Θεοτόκου Μαρίας.

Μήπως, όμως, κι εμείς κάνουμε το ίδιο λάθος με τους Εβραίους; Μήπως περιμένουμε από τον Χριστό να μας δώσει μόνο υλικά αγαθά; Και καλά - οι πρό Χριστού Εβραίοι, μέχρι και την πρώτη παρουσία του Χριστού, να μην ήταν ο λαός του Θεού αλλά ζούσαν σε σχετική άγνοια, αφού η Παλαιά Διαθήκη δεν είναι ολόκληρο το Φως και επιπλέον το περιβάλλον τους τόσα χρόνια ήταν ειδωλολατρικό και υπέφεραν και από την καταπίεση των Ασσυρίων, των Βαβυλωνίων, των Περσών, των Ελλήνων, των Ρωμαίων - εμείς, όμως, που εδώ και 2000 χρόνια είμαστε Χριστιανοί Ορθόδοξοι δικαιολογούμε να μην ξέρουμε την Αλήθεια γύρω από τον Θεό, τον Κόσμο, τον άνθρωπο, την ζωή, τον θάνατο; Δικαιολογούμε να μην πράττουμε το καλό στη ζωή μας αλλά να συμπεριφερόμαστε όπως οι εθνικοί και οι τελωνες; Δικαιολογούμε να ζητάμε από το Θεό ό,τι ζητά στην προσευχή του και ένας μουσουλμάνος;

«Ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν» (Ματθ. 6,33), μας λέει ο Χριστός. Από το τί ζητάμε από τον Θεό θα φανη και το πόσων καρτιών Χριστιανοί είμαστε. Από τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τα καθημερινά μας προβλήματα φαίνεται και το πραγματικό μας επίπεδο, όχι από το πόσες ακαδημαϊκές γνώσεις έχουμε γύρω από τα θρησκευτικά πράγματα. Από το πώς αντιμετωπίζουμε την ασθένεια, τον πόνο, τον θάνατο φαίνεται και ποια είναι η σχέση μας με τον αληθινό Θεό, τον Χριστό.

Κατά έναν παράδοξο τρόπο ο Θεός θα κάνει το χατήρι στους Εβραίους και θα επιτρέψη, από ό,τι δείχνουν τα πράγματα,

να έλθει και άλλος «Μεσσίας», όπως τον περίμεναν και τον θέλουν οι Εβραίοι. Αν διαβάσουμε τις ειδήσεις, αν προσέξουμε τα νέα που μας βομβαρδίζουν καθημερινά, θα διαπιστώσουμε πως η Παγκοσμιοποίηση οδηγεί στον παγκόσμιο Δικτάτορα, στον παγκόσμιο Κυβερνήτη, στον Μεσσία των Εβραίων.

Όταν, όμως, πουν «τι καλά, ηρθε η ειρήνη επί της γης, όλα δουλεύουνε ρολοί, οι λαοί και τα έθνη ζουν αγαπημένοι κάτω από την διακυβέρνηση του Μεσσία», τότε θα έλθει και το τέλος. Τότε θα γίνη η β' παρουσία του Χριστού και θα φανερώσει πως η ειρήνη του ψεύτικου Μεσσία ήταν ψεύτικη (όπως η ησυχία ενός ψυχιατρείου οφείλεται στο ότι οι ασθενείς είναι ναρκωμένοι από τα φάρμακα), ότι δεν υπάρχει πραγματική ευτυχία στους ανθρώπους, εκτός κι αν οι άνθρωποι είναι ευτυχισμένοι όταν ζουν σαν τα ζώα, όταν το μόνο που θέλουν να έχουν είναι το φαγητό και η ικανοποίηση των σαρκικών επιθυμιών.

Ο αληθινός Μεσσίας μας δίνει εσωτερική ειρήνη, νίκη κατά των παθών, πρόγευσι των εσχάτων. Ο ψεύτικος Μεσσίας, τον οποίο θα δεχθούν οι περισσότεροι των ανθρώπων, θα φέρει εξωτερική ειρήνη, ναρκωμένους ανθρώπους που δεν θα μπορούν να αντιδράσουν. Ο ίδιος ο Χριστός προλέγει για την έλευσι του Αντιχρίστου; «Εγώ έχω έλθει έξ' ονόματος του Πατέρα μου και δεν με δέχεσθε· εάν έλθω άλλος έξ' ονόματος του έαυτού του εκείνον θα τον δεχθήτε» (Ιω. 5,43).

Ας είναι η ζωή μας τέτοια ώστε να βλέπουμε και να καταλαβαίνουμε τα μηνύματα των καιρών. Να είμαστε συνδεδεμένοι με τον Χριστό, τον αληθινό Μεσσία, για να χαιρόμαστε με την αληθινή ζωή και όχι με την ψεύτικη των ηδονών. Να ζούμε όπως λέει ο ποιητής «με αρετήν και τόλμην» και, συμπληρώνουμε, και «με προσευχήν», για να είμαστε ελεύθεροι. Ελεύθεροι όχι εξωτερικά αλλά περισσότερο ελεύθεροι από την τυραννία των παθών. Τότε, θα είμαστε με εκείνους που θα είναι με τον αληθινό Νυμφίο και θα καθίσουμε όλοι μαζί στο τραπέζι της Βασιλείας των Ουρανών. Αμήν.

Θεία Λειτουργία (ο Χορός).* 1. *Εύλογημένη ή βασιλεία του Πατρός...* / Αμήν. / Κύριε έλέησον (12^η13). / Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ήμάς. / Σοι, Κύριε. / Αμήν. στίχος α'. ...**Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου, Σώτερ, σώσον ήμάς(3).** / Κύριε, ελέησον (2). / Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ήμάς. / Σοι, Κύριε. / Αμήν. Στίχ. α'. ...**Σώσον ήμάς, Υιέ Θεού, ό αναστάς έκ νεκρών (ή ό έν Άγίους θαυμαστός, ή...), ψάλλοντάς σοι Άλληλούϊα (3).** Δόξα Πατρί και Υιώ και Άγίω Πνεύματι. Και νύν και άει και είς τους αιώνας τών αιώνων. Αμήν. **Ό Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, άθάνατος ύπάρχων και καταδεξάμενος διά την ήμετέραν σωτηρίαν σαρκωθήναι έκ τής άγίας Θεοτόκου και άειπαρθένου Μαρίας,**

άτρεπτος ένανθρωπήσας, σταυρωθείς τε Χριστέ ό Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, είς ών τής Άγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τώ Πατρί και τώ άγίω Πνεύματι, σώσον ήμάς. / Κύριε έλέησον (2). / Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ήμάς. / Σοι, Κύριε. / Αμήν. Στίχ. α'. ...**Απολυτίκιον** / (εάν είναι ένας ιερέυς) **ό ά χορός: Δεύτε προσκυνήσωμεν ...ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.** 25-7, 9-12, *Ήχος δ', Ταχύ προκατάλαβε,* **Ζωήν την κηύσασαν, έκυοφόρησας, άγνήν Θεομήτορα, θεόφρον Άννα· διό πρός λήξιν ούράνιον, ένθα εύφραινομένων, κατοικία έν δόξη, χαίρουσα νύν μετέστης, τοίς τιμώσί σε πόθω, πταισμάτων αίτουμένη, ίλασμόν άιμακάριστε. *ΗΧΟΣ Γ'. ΘΕΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.* Γόνος γέγονας Γάνου και Χώρας, μέγα καύχημα νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα, πατήρ ήμών· και γάρ όδόν διελθών τής άσκήσεως, του άκροτάτου τέλους έπέτυχες. Διό πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, σωθήναι τας ψυχάς ήμών. **KONTAKION/** Κύριε έλέησον. / Αμήν. **Άγιος ό Θεός, Άγιος ίσχυρός, Άγιος άθάνατος, έλέησον ήμάς.(τρίς).** **Δόξα Πατρί και Υιώ και Άγίω Πνεύματι. Και νύν και άει και είς τους αιώνας τών αιώνων. Αμήν. Άγιος άθάνατος, έλέησον ήμάς. / (νε) Δύναμις. (αργά) Άγιος ό Θεός - Άγιος ίσχυρός - Άγιος άθάνατος, έλέησον ήμάς. / ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ/** Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. / Και τώ πνεύματί σου. / Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. / **ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ/** Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. [Κύριε έλέησον (γ') (8) (την τελευταίαν άπαξ) / Αμήν. / Κύριε έλέησον.(1) / Σοι, Κύριε. / Αμήν. / Κύριε έλέησον.(2) / Αμήν. / Κύριε έλέησον (2).] **Άμήν. Οί τά Χερουβείμ μυστικώς είκονίζοντες, και τή ζωοποιώ Τριάδι τόν τρισάγιον ύμνον προσάδοντες, πάσαν την βιοτικήν αποθώμεθα μέριμναν, - ως τόν Βασιλέα τών όλων ύποδεξόμενοι. / Αμήν. Ταίς άγγελικαίς άοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Άλληλούϊα (γ'). / Κύριε έλέησον.(5) / Παράσχου Κύριε(6). / Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ήμάς. / Σοι, Κύριε. / Αμήν. / Και τώ πνεύματί σου. / Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Τριάδα όμοούσιον και άχώριστον (στα συλλείτουργα: Αγαπήσω σε, Κύριε, ή ίσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, και καταφυγή μου και ρύστης μου). / Πιστεύω είς ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ούρανού και γής, όρατών τε πάντων και άοράτων. Και είς ένα Κύριον Ιησούν Χριστόν, τόν Υιόν του Θεού τόν μονογενή, τόν έκ του Πατρός γεννηθέντα πρό πάντων τών αιώνων· φώς έκ φωτός, Θεόν αληθινόν έκ Θεού αληθινού, γεννηθέντα ού ποιηθέντα, όμοούσιον τώ Πατρί, δι' ού τα πάντα ένέγενετο. Τόν δι' ήμάς τούς ανθρώπους και διά την ήμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα έκ τών ούρανών και σαρκωθέντα έκ Πνεύματος Άγίου και Μαρίας τής Παρθένου και ένανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ύπερ ήμών επί Ποντίου Πιλάτου, και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τή τρίτη ήμέρα κατά τας Γραφάς. Και ανέλθόντα είς τούς ούρανοους και καθεζόμενον έκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν έρχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, ού τής βασιλείας ούκ έσται τέλος. Και είς τό Πνεύμα τό Άγιον, τό κύριον, τό ζωοποιόν, τό έκ του Πατρός έκπορευόμενον, τό σύν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, τό λαλήσαν διά τών προφητών. Είς μίαν, Άγίαν,****

Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἔν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν. / Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως. / Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. / Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. / Ἄξιον καὶ δίκαιον. / Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. **Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ (ὸ) ἐν τοῖς ὑψίστοις.** / Ἀμήν. / Ἀμήν. / Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν. / **Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.** / Κύριε ἐλέησον. / Καὶ πάντων καὶ πασῶν. / Ἀμήν. / Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου. / [Κύριε ἐλέησον (ῥ)]. **Παράσχου Κύριε (ῥ)] ἢ Κύριε ἐλέησον(ῥ)** / Σοί, Κύριε. / Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. / Ἀμήν. / Καὶ τῷ πνεύματί σου. / Σοί, Κύριε. / Ἀμήν. / Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.** (Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου...)/ **Τοῦ δειπνοῦ σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον** Ἰεὺ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. / **Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.** / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον (ῥ). / Σοί, Κύριε. / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. **Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.** (τρὶς). / (Μετὰ πνευμάτων δικαίων...)/ Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. / Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον. / Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιαζόντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη. / Ἀμήν. *ὅτι εἶναι υπογραμμισμένο ἀλλάζει ἐνδεχομένως ἀπὸ λειτουργία σε λειτουργία. χρειάζεται ἀκόμη μία σελίδα κάθε φορά - που θα ἔχει τὸν Ἀπόστολο, τὰ τροπάρια, τὸ Κοντάκιον κλπ.- καὶ ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐκτυπῶνται μαζὶ με αὐτὴν τὴν σελίδα. εἶμαστε ὄρθιοι ὅταν, ὁ ἱερέας μας εὐλογοεῖ (κλίνουμε καὶ τὴν κεφαλὴ), ὅταν μας θυμιάζει, ὅταν περνάει ἀπὸ μπροστὰ μας τοῦ Ευαγγέλιου, ὅταν λέμε τὸ "Πιστεύω" καὶ τὸ "Πάτερ ἡμῶν". (πρώτασις· ὁ Ὀρθρος μεταφέρεται στο ἐσπέρας, τὸ πρῶτὸ ἡ Θ. Λειτουργία ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τὴν Προσκομιδὴ καὶ τὴν ἀνάγνωσθ τῆς Θείας Μετάληψης, ἔχοντας τὴν παρουσια φωτοτυπία ὅλοι γίνονται ψάλλτες!!) <https://www.youtube.com/user/KERMENI> (βλέπε πληροφορίες).

ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Δόξα... Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄκρατος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου.
στην Διακαινῆσιμο εβδομάδα ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.(3) Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.
.....
Ἰερεὺς (Δ): Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἀναγνώστης Κύριε, ἐλέησον.... **(ΘΥΜΙΑΖΟΝ ΚΑΙ ΨΑΛΤΑ)** Αἰωνία ἡ μνήμη. Αἰωνία ἡ μνήμη. Αἰωνία αὐτοῦ. [αὐτῆς αὐτῶν] ἡ μνήμη (γ')....
ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. (Χ.: ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ γ').....Ὁ Χορὸς Ἀμήν. Ὁ Ἰερεὺς+ Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ὁ Χορὸς Σοί, Κύριε. Ὁ Ἰερεὺς Δέσποτα, πολυέλεε... Ὁ Χορὸς Ἀμήν. Ὁ Ἰερεὺς θυμιά καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει Ἦχος πλ. α'. Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἐν τῇ Διακαινῆσιμῳ ἑβδομάδι, ἀντὶ τοῦ <Θεοτόκε Παρθένε>, ψάλλεται τὸ <Χριστὸς ἀνέστη>. Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Ἰερεὺς(λαβὼν ἕναν ἄρτον καὶ εὐλογῶν αὐτόν): + Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,.... Ὁ Χορὸς Ἀμήν. (ἀσπασμὸς ἄρτου) Ὁ Ἰερεὺς Ἦχος βαρῦς. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεινάσαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὸ αὐτὸ δις.] ΑΠΟΣΤΙΧΑ (Ἡ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ).
Κυριακὴ 1-9, Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα (τῶν Κυριακῶν) Ἀντίφωνον Α', Ἦχος β'. Στίχ.
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.
Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου...
Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Ταῖς πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου...
Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου...
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Ταῖς πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου... Ἀντίφωνον Β', Ἦχος β'. Στίχ.
Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Σῶσον ἡμᾶς, Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.
Στίχ. Μακάριος, οὐ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. **Σῶσον ἡμᾶς, Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**
Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· **Σῶσον ἡμᾶς, Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..**
Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. **Σῶσον, ἡμᾶς, Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...**
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Ὁ μονογενὴς Υἱὸς ... Ἀντίφωνον Γ', Στίχ.
Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄκραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος, Σωτῆρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἰ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοί, Ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόφρωνε.
Στίχ. Αἰνεσάτωσαν Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων...
Μικρὰ Εἴσοδος. Εἰσοδικόν, Ἦχος β', Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,..... ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων...
Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου ἠχος β'
Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροῦ καὶ χρόνου ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, πρεσβεῖαις τῆς θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀπολυτίκιον τῆς θεοτόκου Ἦχος βαρῦς
Χαίρε κεχαριτωμένη θεοτόκε παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις μήτηρ καὶ παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν Ἦχος α'
ὑπομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἰακώβου πρωτοψάλτου, Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ
Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἔλεει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτὰ· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον, Κύριε.
Τρισάγιον. Ἀπόστολος, τῆς Ἰνδίκτου, Προκείμενον. Ἦχος δ'
Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.
Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **2:1-7**
Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίῳις, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, — ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, — διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.
...**Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου, Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα.**